

26-09-

† Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀγίου, ἐνδόξου καὶ
πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου,
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
ᾠχος β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον . ᾠχος β

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγα-
πημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν
ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπί-
πτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει
καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε θεο-
λόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν
διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ᾠχος β'

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα

ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυ-
στήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη,
καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, μήτηρ
ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα
ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Κὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βρο-
ντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν
δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἡδύτε-
ρον, διηχήσας ὧ πάνσοφε, εἰς
εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν
σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος,
τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλή-
σας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς
πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν
συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε·
πρὸς βεβε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ
γάστρι, συλλαβοῦσα ἀφράστως
Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας,
τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν
ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχο-
ντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ
πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυ-
σωπῶ σε, Παναγία Παρθένε,
ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν
μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώ-
που τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν
τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνα-
σαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Κάθισμα Ὁχλος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλι-
πών, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλὰ μω
πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας,
ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ κα-
θὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι,
ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς
εὐσεβειαν· ὅθεν κατασπείρας,
Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πά-
τμον καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐκαρπώσω
τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε Ἀπό-
στολε· πρὸς βεβε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δει-
λιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνῃς ὁ
ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεο-
τόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νῦν με
φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεφον, πρὸς
τὴν τῆς μετάνοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσα
με· ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν
ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν,
καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία
Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ
τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε, δο-
θῆναί μοι, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος. Μετὰ τὸν Πολυέ-
λεον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα Ὁχλος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰη-
σοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς
μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ
προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἡγα-
πημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ

ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη
σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς
τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρ-
κωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα,
Θεολόγε Ἀπόστολε, πρὸς βεβε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ,
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά,
θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώ-
μην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν
πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα,
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ
ἄθλιος· Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυ-
χὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου
μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοή-
θειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις
θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ
δοῦλος σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτὴρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται,
λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι
ιεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.
(δ'ς)

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δό-
ξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἦ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθα-
ρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου
καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον' καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινω-
μένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαι-
οσύνης ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, πρε-
σβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος β'

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἡγα-
πημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις
σου ἡμᾶς, περισώζε δεόμεθα, ἀπὸ
βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμεν
ποίμνιον.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

*Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.*

*Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ᾠδὴ α' ᾠχος β'. Ὁ Εἰρμὸς.*

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἣ
υπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ
Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρ-
τίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ως ωραίαν ὡς περικαλῇ, ὅλην
ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξί Θεὸς σε
ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν

ῥῳκῆσε, τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων,
ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας
σε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἶά
περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νη-
δύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως
ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παρα-
στάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς
ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βρο-
τῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν
τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνε-
καίνισας, ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς
μου τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν,
δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ᾠδὴ α' ᾠχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν,
Μάκαρ ἦν ἐκέρυξας, ἀπολαβὼν
καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς
οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σε-
πτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογία,
ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαξον.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρωμαλέον φρόνημα δεικνύς,
πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς
καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ
τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ
νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς
ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἡλευ-
θέρωσας.

Σπχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος θεόσοφε.

Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἁσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἐτερος Κανών, τοῦ Ἀγίου,

Ὡδὴ α' ᾠδὴ πλ. β'

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Σπχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Σπχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἱασάμενος σοφέ, αἰωνίου λύτρωσαι

ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἵτησαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ, ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

ᾠδὴ β' Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρωπάζουσιν.

Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἀχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὀφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ β' Ὁ αὐτὸς.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανερώσας, θεολόγω γλώττη σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνυμνήσω πάνσοφε, ἀναπεσὼν θεόφρονι, παρρησίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκήρυξ ἐχρημάτισας.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος.

Ἦχος πλ. β' . Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ

συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος, τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα...

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἱαμάτων πηγῇ, Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυφοῦτο τοῦ Σταυροῦ, παρθένω τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον, Κόρην σε παρέθετο.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλεήμονα Λόγον καὶ συμπαθεῖ, ὡς κύησας Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ

τῆς αἰωνιζούσης φλογὸς ἐλευθέρω-
σον ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν
οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξά-
ζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ
βοῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφρουν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου
Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον. Ὡχος β'

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε, τίς
διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα,
καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύ-
εις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς
Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ
θαλάσσης τὰ βάθη ἔρευναν, τολμη-
ρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον,
ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ
παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως,
οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου
εἰπεῖν ἱκανόν, τοσούτοις αὐτὸν
στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν
ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε,
καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνει-
στιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ
Μετάστασις τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου,
καὶ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ,
Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου,
Ἡγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολό-
γου.

Σπῆχοι

Πατρὸς παρέστης ἠγαπημένῳ
Λόγῳ,

Πάντων μαθητῶν Ἡγαπημένε
πλέον.

Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς
παῖς εἰκάδι ἔκτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. Ὡχος δ'.

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
στόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή,
θίασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς

Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδῃ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδῃ η'

Σπῆχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον
ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπῆχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις

αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ε**ποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Α**ντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Ὡδῇ θ'. (ᾠχος δ')

Απας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πα-
νηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις
γεραίρουσα, ἱερὰν πανήγυριν, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀει-
πάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις...

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις...

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη, ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ· Πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότη σου, κάκεῖθεν ἀρυσάμενος, θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Θεοτοκίον

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουπίσθητε

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένω· Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδού φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ . Σπχρηὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάκαρ, Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ

ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν θεομακάριστε.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον ἥρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὅμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημῶμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Δοξαστικόν

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ἰσάγγελε Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἶμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσιν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν, ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος β

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'

Στίχ. Δίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

ᾠχος Β΄.

Στίχ. α΄ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος β

Απόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (ὁ β΄ χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος β

Απόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος β΄

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν

βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγάζοντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:12-19.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ

Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Σπ'χ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. *(τρίς)*

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.